

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

af Trycket utkommen, och finnes hos Bokbindarne, Winberg och Ahlgren, at förtiga flera ställen. Exemplaret, bestående af 2 ark, säljes på Tryckappel för 6 öre S:mt.

Dekutan kommer i dæsse dagar ut en Leswernes Bestrissning, öfver den bekante Doctorn och Dom-Prosten Swift, öfversadt ifrån Angelstan, och kostar 3 öre S:mt. Herr Magistern och Vice Directeuren Nyren är författare til bågge dessa arbeten, som ej funnat bequämlichen rymmas i Magasinet.

Andra delen af samling utaf äldre och nyare Röni Landshushållningen, et arbete, som Kongl. Secreteraren Nordenflygt, och ej Secreteraren Segercrona, utgivwer, är redan färdigt at uttagas i Stockholm.

Listan för första dragningen af Hospitals-Lottetiet, finnes hos Boktryckaren Lange til köps för 2 stywer; vinsterna utbetalas hos Herr Carl Habiche om föremiddagarna från kl. 8. til 10.

Lottedlar för andra dragningen finnas hos samme Handelsman, samt, Herr Lundwall vid östra hamnen, och uti Herr Casseuren Bukses Contoir på Rådhuset.

En Dreng åstundar resekamerat til Lund, hvarom underrättelse fås hos Tyskriswaren Åkerman.

Råttelser.

I förra Weckobladet hafwa några sel insmuget sig. Sidan 167, r. 13 står: men slutet blef. Lås: Hon sade sisk. På samma sida, r. 28 står et halft: lås et och et halft. Sidan 168, r. 29 står Holstenio: lås Holstenio. Sidan 176, r. 10 står Bok- och Naturalie-samling: lås Konst- och re.

Götheborgska

Sagafinnet.

Lördagen, den 29 Martii 1760.

Min Herre,

Jag kan ej billiga den utslätslen, hvilken Herr Z* myligen fälde, då vi gemensamt hedrades af min Herres sällskap. Samtalet hvälfdes den gången in på Presser, och Herr Z* mödade sig såfänge, at reta osj i lärda harness. Men det är lätt at bibehålla en anständig föld, åsven midt i striden, då fiendens vapen sakna den omisteliga egenhafen, at vara fruktansvärd. Alt hvad han i ostådad ordning hant at framföra, tjente endast at roja en orimelig nit, upptänd af fördomar emot ståndet. Men det är gammalt, at jorden suckar under en börda af Presthatare. Jag wördar utom andre synnerligen en afleden åmbetsman, som andast i verlden, blott för att vara myttig. Det är sant, at Ridderman, Bonde, Prest och Borgare, (kan jag icke lägga Krigsman til?) gör alt hvad han bör, då han jämte sit befrämjar sit samhållses båsta. Doch påstår jag, at en med tillbörliga egenhaper utrustad Prestiman går längre mot

mot sina fiender, än en i fält öfuvad och hårdad Krigsbuss hinner emot sina. Det anstår och Swenskt alswar mer än väl, att fäcta för Swenskt åra och lärä. På samma grund har en Johan Rudbeck, fördom Bisshop i Westerås, vågat fram til helswe Thronen med sina ej mindre billiga, än alswarliga påminnelser. Kongl. Rådet, Herr Gustaf Soop, har år 1669 gjort om honom följande berättelse.

**“Extract af Kongl. Senatens Protocoll
den 8 November 1669.**

Herr Gustaf Soop. Jag forgäter aldrig, hwad den framblede Bisshopen i Västerås, Doctor Joh. Rudbeckius sade til Hennes Maj:t Drottningen Christina före sin död, då Hennes Maj:t honom den nåden gjorde och besökte honom. Vid Hennes Maj:t valedicerade honom, talade han Hennes Maj:t til med dese estertänkeliga orden. Min tid är intet lång, utan jag förmodar snart at skiljas ifrån denne werlden: doch wil jag det intet göra, förän jag lämnar Eders Maj:t et testamente. Söllsver och guld hafwer jag intet, och sådant wänder icke heller Eders Maj:t af mig. Gud den högste, som hafwer satt Eders Maj:t på sin Herr Faders thron, hafwer därjemte förlånt, at Edes Maj:t kan göra andra rika, och intet behöfwa rickta sig af andras egendomb. Hans Gudomlige godhet warde och här efter wisserligen uti detta tillståndet Eders Maj:t bewarandes, och med all lyckö wale signandes. Men det testamente, som jag tänker göra

göra Eders Maj:t är detta, at Eders Maj:t behagar uti den högheten, som Gud Eders Maj:t satt hafwer, haata örne-taflare, och sådane som fin nästa til dhet wärsta utföra. Så framt Eders Maj:t detta göra wil, warde Eders Maj:t forspörjandes, at deß Regemente heel lyckeligt warde, och Eders Maj:t lärer blifwa för en Glorieuse Drottning af alla beprisad. Och på det Eders Maj:t må weta, hvilke sådant folk är som jag talar om, wil jag och deras kännemärken forteligen bifoga. De som altid tala illa om sin nästa, och altid sökta förolämpa honom, ställandes sig an, som hade de något synnerligt at förebringa, och dherföre utseendes sådane lägenheter, at de måge ware allena hos Eders Maj:t när de sådant tala; dhe bruksa deßlikeft altid den Clausulen, at intet måtte spörjas, det de sådant sagt hafwa. När Eders Maj:t räkar för sådant folk, kan Eders Maj:t säkert tro, at de samme är de wärste, och sådane som Eders Maj:t och deß rike störste skada och förderv tilsoga. Eders Maj:t hate sådane fördenskul, och låte dem ingen plats hos sig finna. Sker dhet så skal Eders Maj:t röna mina ord sanne vara, och sådant mycket gagna Eders Maj:t uti deß Regements utförande. Och detta lämnar Eders Maj:t jag underdåigst til testamente.

O at wi ej saknade så dråpeliga ljus på våb Kyrko-Himmel, som Gezelier, Steuchar, Benzelier och Rudbeckar waren! Jag förbliswer med denna önskan ic.

W . . .

Min Herre,

Se här en liten samling utaf Bohuslånska, det är en hop mycket Christeliga, fast obekantare namn; alle- samman märkvärdiga, antingen för det att de åro gamla, eller blifvret annorstädes nästan mer aflagda, än i dessa landsbygder. Det förstår sig, at Glo- seboken ej angår blott en Kyrkesöken.

Mansnamn.

Alf.	Allef.	Ambjörn.
Amund.	And.	Andor.
Ane.	Anis.	Ansten.
Amulf.	Amund.	Anon.
Arne.	Arngrim.	Angrini.
Asgud.	Asgöd.	Astag.
Asjer.	Asjer.	Augen.
Asbjörn.	Åsbjörn.	Åskil.
Bangse.	Björne.	Bjonne.
Bodolf.	Båddål.	Bähl.
Bryngel.	Brynnoll.	Brynte.

Douce.

Efen.	Efwen.	Ejer.
Eler.	Elos.	Eluf.
Enar.	Ener.	Enewald.
Gammal.	Gizle.	Grim.
Grefves.	Gude.	Gullbrand.

Gunbjörn,
Gutterm.

Halfwar.
Halger.
Hermun.
Häfswärd.

Ingemar.
Jost.

Kjettil.
Klemmet.

Lef.

Odd, Udd.

Passe.

Nasman.
Nær.
Rennik.

Sigfrid.
Sjufwer.
Sone eller
Sten.
Swenning.

Tillman.
Tone.

Gunne.
Gödar.

Halfwård.
Halkjel.
Hougar.

Inger.
Jul.

Kjel.
Kort.

Lenar.

Otter.

Rafwel.

Nægæt.
Reor.
Rols.

Sigge.
Sjugel.
Zone.
Stenar.

Tolf.
Tonne.

Gunnar.
Göte.

Hälfwåhl.
Halsten.
Houge.

Ingår.

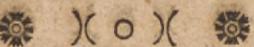
Kjöftel.
Krot.

Dugden.

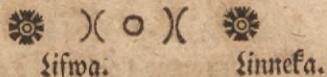
Reuhl.

Sigull.
Sjul.
Stian.
Stenor.

Tolle.
Tönnes.

Torbjörn.	Tord.	Torgud.
Torhell.	Torno.	Tron.
Truls.	Tufwe.	
Ull.	Ulfvar.	
Wermik.	Wigin.	Willik.
Wäge.	Wâgne.	Wâtle.
Yander eller	Zander.	
Öjer.	Örjan, i Halland Ýjar.	
Gwinsnamin.		
Ashed.	Amhor.	Andromina.
Anstri.	Angjerd.	Angunna.
Astrin.	Åstrix.	Afkjen
Bengta.	Borgel.	Borgela.
Blansefler.	Brynela.	
Gifta.	Glana.	Gro.
Gullbor.	Gumborg.	Gumbor.
Gunna.	Gunnil.	Gunnur.
Guna.	Gunvar.	
Göa.	Göda.	Göja.
Guri Gurin.	Guru.	Guro. Gyro.
Helsja.		
Inga.	Ingestri.	
Jöra.	Jövana.	Jöran. Jövna.

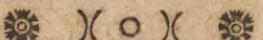

Laurina.	Liswa.	Linneka.
Unni.		
Magnil.		
Milliana.	Nicella.	
Oliana.	Ormela.	
Olug.	Olu.	Ooug.
Perla,	sammandraget af Petronella.	Olog.
Ragnil.	Ramfulla.	Rangela.
Ranu.	Rennika.	Rinkje.
Ronnog.	Ronnoug.	
Signa.		
Tona.	Tora.	
Walborg.		
Usa.		

Grafslrift öfwer en Markatta *.

När Herr Sigge somnat af,
Ryktet fram til storken fördes :
Kroppen lägges strax i graf ;
Tyra sorgeröster hördes.
Storken, uswen och herr örn
Stämde in med fader björn.

* Det är hos Herr Magistern och Kyrko-Herden Hjortberg i Walda, som Wännerna i Djurriket firat en så märklig begravning.

Gubben, när han wetat sitt,
Lusten med sin klagan sytte:

Sorgfull af och an han gick,
Och på slutet ömkligt hyste;
Men Herr Stork så bittert gret,
At han sig ej trosta lät.

Desse syra store mån
Samme dag tillsamman trädde:
Knappt de kände sig igen:
Sorgen dem liksom förkladde.
Och det var en tämlig stund,
Ingen lyfte up sin mund.

Örnen grep sig åndtlig an.
Sade; Herrar wärde Bröder,
Sigge ligger, stackars han!
Örnephjertat hos mig blöder.
Gråten quåsner all min röst:
Sigges död har quåst mit bröft.

Komung för en fjäder-tropp,
Sigges quickhet har jag prisat:
Jag har taget nådigt opp
All den löglighet, han visat.
Sigges wighet, konst och vett
Gjorde med min slughet et.

Björnen förde dessa ord:
Jag til sjös med Sigge farer.
Mängen rolig stund om bord
Har jag i des fästkap ware;
Och uprightigt säga kan:
Sigge war en nögsam man.

Sof

Sof i ro din långa natt!
Jag kan ej för gråt omtala,
Huru du i märset satt,
Jag på Däcket skoten hala.
Björnehjertat svider än:
Sigge dog, min gamle wän.

Indianen, sad Herr Uf,
Jag ej hunnet rått at fåmma:
Trodde förr, han mist en Kruf,
Ty han fans onödigt råmma.
Sigge galnas aldrig mer,
Och jag mig bedragen ser.

Storken sade: jag har rest
Öfver hela jordens yta,
Såg doch aldrig sådan best.
Det är ej min sed at sryta:
Men en winter blef jag här,
Ty jag war i Sigge kår.

Som Prosector stal Herr Örn
Denna kroppen balsamera:
Letten faller på Herr Björn,
At vid Grasven parentera.
Stork och Uf med sorg - musik
Skola hedra detta lik.

Nunor åndtlig ristas må:
Här har Sigge hwila funnet:
Huru snabt han kunde gå,
Har doch döden honom hunnet.
Hwila nu din lätta kropp:
Aldrig gör du flera hopp.

3 -
N 5
Uf

Uttersigare fortsättning om Drottning Christinas affågelse.

10. Artic.

Jag tror och håller fast och stadeligen före, at en skärseld år, och at för de trognas Gudeliga vårf och gerningar hulpet warde: samt, at man och Heli-
gonen, hvilka med Christo regera, såsom Guds
vänner, och våra saliga med-ledamöter, åra och
åkalla skal, och at de bedja Gud för os. Derhos
tror jag ock, at deras kroppar och Heligdom, såsom
de der tilforne, den H. Andas vårflyg och redskap
varit hafwa, och åter igen på den yttresta dagen til
evig härlighet upstå skola; böra ock af os uti år
och wördnad hållas.

11. Artic.

Jag tror ock beständigt, at vårs HErras Chri-
sti Moder Maria, såsom ock de andra Helgonens be-
läten och afmålningar, hvilka os om Guds wälger-
ningar och alla goda exempl pâminna, böra hafwas
och behållas i kyrkorna, och at man dem, för det de os
förehålla och pâminna, tilbörligen åra och wörda skal.

12. Artic.

Jag tror ock förvisso at vår käre HErra Chri-
stus hafwer esterlät kyrkona fullomlig mage och
wåld, at gifwa nåd och aslat, och sådan nåd och
aslat, som Christenheten ganfa nyttig år.

13. Artic.

Jag ärkänner ock den H. Catholska och Aposto-
liska Kyrko, för alla andra kyrkors Moder och
Mästarinna; lofwar och tillsager den Romerska Bi-
skopen, san hörsamhet och lydno, såsom den der är
den

den H. Apostelens Petri Öfverste Estertrådare, och
vår HErras Jesu Christi Vicarius och Ståthål-
lare här på jorden.

14. Artic.

Jag tror ock de H. Ceremonier, som de allmåna
Moten, och i synnerhet det sednaste hållna i
Trident, osz at tro förehållit, påbudit, beslutit och
förklarat hafwa; och fördömer med samma alla
Secter och meningar, af hwad namn och slag de
vara kunna, som osvan strifne stycken i någor måt-
to åro emot.

15. Artic.

Jag förkastar, fördömer och Unathematizerar
alt fäktteri och wilfarelse, som af osvanbemålte ky-
rko alt här til förkastat, fördömt och förbannat är,
eller här efter dömt och förbannat warde.

Denna sanna Catholska tro, utom hvilken ingen
salighet någonsin är af förvänta; den jag nu fri-
villesligen bekänner och sanferdeligen tror; den sam-
ma vil jag aldeles oskadd och osorryst, stadeligen
och osöranderligen altid bekänna i til min död; så-
som ock mina undersåtare, och alla som mig antwar-
dade åro, efter min högsta förmågo der til hålla, at
osvanbemålte tro, tillika med mig osorryst hålla;
säger, lofwar och swär jag Christina, så sant mig
Gud hjelpe til lif och själ !!! *

**Bön, efter gjord trosbekännelse, förän
hånnes Maj:t är aflöster.**

O Gud! du, som dem wilfarandom din sannings
hus Sina låter, der med de åter igen, in på rätt-
färdig-

* Här se wi med ångslan, huru blindheten och faller på
de uplyftaste.

färdighetenes sanna väg komma kunna, gif allom dem, som sig til den sanna Christeliga tro bekänna, at de alt hwad detta namnet är emot, förkasta, och i det stället, alt hwad der til hörer, efter sträfwa kunna. O Gud! du som de wilsarande känner, och de förströdda igen församlar, och de församlade bevarar och uppehåller: vi bedje dig, at du dit Christeliga folk, med din ewighets nåd, mildeligen begåfva wille, på det de all fädelig split förkasta och med den sanna Herdan förknippade warda, och dig wärdeligen tjena måge. Alsmägtige ewige Gud! uptag af faderlig godhet och nåde, detta dit får, som genom din kraft, urur ulswens kastar slitit år, och förena det med dinom Herda, af din faderliga mildhet och barmhertighet, på det den onde fienden öfver dit folks skada icke högmodas må; utan fast mer din H. kyrko och församling öfver deras omvändelse och förlösning, såsom en mild moder, öfver sin borrtappada, men igensundna, dotter frögdas må. HErr Gud! du som människjan efter dit belåte gjort, och hwad du uti henne underliga skapat, så ganska barmhertigt henne igen gifwer; anse denna din tjenarinna med din nådens ögon, så at alt det i henne af förstånds blindhet, genom djeswulens sientelsiga list, insmögit hafwer, må af dina nådes godhet tilgifvit och förlätit warda, och at hon således genom samlingenenes kändedom, uti din H. kyrkos och församlings gemenstap må inlifwad warda. Genom din Son vår HErra Jesum Christum, hwilken med dig lefver och regerar i den H. Andas enighet, Gud genom all ewighet, Amen!!!

Gud wäre dig nädig, och löse dig af alla synder och före dig til et ewinnerligt lif! Och jag af Apostoliskt magt och väld, den jag i detta årende af vår helige Fader Alexander den 7de undsät hafwer; absolverar och aflöser dig ifrån all excommunication och andeliga band; såsom och desflikes af alla andra Censurer och Undeliga straff, uti hvilka du någon tid, ware sig på hwad sätt det hälst vara kan, fallen är, och upptager dig uti den H. Christeliga kyrkones gemenstap, såsom i en moders Röte, gör dig och delagtig af det alraheligaste Sacraments myutto och bruk, och alt det, i namn Faders, Sons och den Helge Undes. Amen!!!

Den alsmägtige, Guds Faders Sons och den H. Undes välsignelse komme öfver dig här efter och ware med dig, Amen!!!

Hannes Majts, Drottning Christinas assägelsestext ifrån den Protestantiska Religion uti Inspruck den 24 Octob. 1655 år på följande sätt förrättad: Högtbemålte Drottning har efter Högmessen uti S. Francisci kyrka, falset på knä för altaret, och där sammastådes offenteligen assagt den Evangeliska Lutherika, och bekant sig til den Romerst-Catholika Religion, gjort sin ed, med fingers läggande på Evangelii Boken, upläset sin trosbekännelse på Latin, gjort sit skriftermål, och Communicerat hos Påvens Gesant, och blef således uti den Romerst-Catholika församlingen intagen; hvor efter Te Deum sjungs, synken lossades och en Kongl. måltid och Comödi blef hållen.

Texten, som vid det tilfället öfver Hånnes Majit förklarades togs af Davids Psalm 45: v. 11. 12.

Hör dotter, se uppå, och bög din öron; förgåt dit folk och din faders hus.

Så skal Konungen få lust til tina dågelighet: ty han är din Herr, och du skal tilbedja honom.

Det är bekant, at hon, Daven Alexander till behag, lät sedermora kalla sig Christina Alexandra; efter hvilken tid hon twåne gångor, nämligen år 1660 och 1667, som fortast besökte sit fädernes land, och sedan afled i Rom den 9 April 1689.

Gallander.

Stads-Nyheter.

Christinåhamn. I år har järnet härstådes stiget anseningen, nämligen til 30 Dal. S:nit, at tala om mängden. Det Arfwicanderska och Storforska går altid til högre pris, och denne gången til 32 och 31 Dal. i samma mynt. Orsaken til det dyra järnpriset är utantwifvel den högt uppagade Werel-Coursen: och så länge Myntet är i sit fäslande tilstånd, önskar hvor Patriot sädane marknader. Men så kan och Köpmannen å sin sida ej an nat, än efter görlighet underhålla den höge Coursen, om han skal komma ut med handlen; och i denna hvarken last- eller berömliga affigt, undersödes han af in- och utlånskt intresse, synnerligen deras, som ogerna betala flera Riksdaler nu för Skeppundet, än för 30 år tilbaka. Imedlertid är Myntet nog osäkert, att göra alle Undersätarne samma tjenst; och konsten att trycket måsterligen in hemtad:

hemtad: en sak, som gifwer ämne til många alswarsama betraktelser.

Götheborg. I dessa dagar åsgå Riksens Ständer, et af de ståteligaste Handelskepp i verlden, til Suratte, och sedermora til Canton och flera orter. Skeppet drager 460 svåra Väster, och försvaras af 170 man, 24 stycken Serpundige, 8 tolspundige, 2 adertonpundige, och 8 smärre Cannoner. Hit höra och 2 Nekhakar, och alt Mousquedunder, gewinda stott och språng-fistor, utom annan ammunition, inlagd uti Artilleri-förrådet. Ut förslen wet jag väl icke til pricka: dock består den ungefärligen af 4500 Skeppund järn, 800 Skeppund Koppar, 150 Skeppund stål, 250 Skeppund Spik, 100 tolster Bräder, 60 Skeppund Ankare, at förtiga Coccenille, Elsenben, Mynja, Blåhwitt, Vermillon eller Zinober, och några 100 Mousquetter.

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Götheborgske Werelcoursen.

Ondsdagen, den 26 Martii.

London	-	-	68	-	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	-	63	-	-	M:k R:mt.
Hamburg	-	-	61 $\frac{1}{4}$	-	-	M:k R:mt.

Sma Kyrko-tidningar.

Prädkanter. I morgon uti Svenska Församlingen i Högmessan, Adjuncten, Herr Magister Montin.

tin. I Tysta Församlingen uti Högmessan, Pastoren Herr Magister Müller. I Kronhus- Församlingen uti Högmessan, Regiments- Pastoren Herr Grimbeck.

I Svenska Församlingen åro, från den 20 til den 27 dennes, Födde 2 Gossebarn: Döde Ljubindaren Lars Borgstedt af feber, Länsmannen Warlings Enka af feber, Ringkarlen Isaac Jonson af stensuka, 1 Gosse af koppor, 1 dito af slag, 1 flicka af feber, och 1 dito af trösten.

I Tysta Församlingen är Skorsteensfågaren, Mäster Hinrich Schwan död af en vådelig hänselse, uti sit 42 år.

I Kronhus- Församlingen Födde 2 barn: Döde affedade Handslangaren Stams hustru Ingeborg Schöting, 39 år af lungrot, en Soldat af Kngl. Värmlands Regimentet af feber.

Rundgörelser.

Näste måndag, då Auctionen af Lagerströmska Boksamlingen sätas, komma därstådes at försäljas några rara böcker: såsom Chambers Dictionary of Arts and Sciences Voll. 2, Thesaurus Morelianus Voll. 2, Speners Heraldique Voll. 2, Musæum Regium Daniæ, eller beskrifning öfwer Kngl. Naturalie- Konst- och Mynt- Cabinettet, alla fulla med Kopparstycken; utom Skrivers Själfatt och flera.

Grönlänska Compagniet åstundar 2 Rypare- gesäller, som anmäle sig hos Herrar Matsen.

En behållen, öfvertäkt och fyrsidig resewagn erhålls hos Sadelmakaren Scholmeyer.

Trebands- Lin och Hampa säljs den 31 dennes på Auctions- Ramaren.

N:o 14.

Götheborgska Sagafinnet.

Lördagen, den 5 April 1760.

Lärda Nyheter.

Lund. Ester högwederbörligt tillstånd, erhöollofjande Herrar Licentiaten den 22 Martii Medicinska graden härstades: nämligen Stads- Physicus i Carlshamn, Herr Lars Gistren, Provincial- Medicus i Tavastehus län, Herr Hans Erland Bremer; Prosectori vid Anatomi- Salen i Lund och Expeditions Medicus på Kngl. Örligs- Flottan, Herr Arvid Fare, Philosophia Magistern och Adjuncten vid Medicinska Faculteten i Lund, Herr Christian Wollin, jämte Docenten vid Medicinska Faculteten Herr Lars Aretin. Promotor vid denna act, Medicinæ Professorn, Herr Doctor Eberhard Rosen, utgaf dagen förut ester wanligheten et Programme. Sedan Promotor däruti kortelegen nämndt, hvad utvärtes åkommor tilföre waren medicorum göremål, och den nära förbindelse, som in- och utvärtes sijldomar osta sins imellan hafwa; ansörer han en händelse hos en man, som i långlig tid haft Podager, och waren wan, at wid astagande plåga

D

bruks